

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a felperesnek az Országos Egészségbiztosítási Pénztár alperes ellen fizetési meghagyás felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt 7.M.484/2005. szám alatt megindult, és a Fővárosi Bíróság 2006. szeptember 27. napján kelt 55.Mf.634.023/2005/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében, a fenti számú jogerős ítélet ellen, a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.634.023/2005/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2004. december 30. napján 49-1266/6/2004. szám alatt fizetési meghagyást bocsátott ki a felperessel szemben a biztosított üzemi balesetével összefüggésben felmerült 1.047.849 Ft egészségbiztosítási ellátási költség és kamatai megfizetése iránt.

A fizetési meghagyás indokolása szerint a felperes alkalmazásában álló rendőr-százados 2004. május 26-án balesetet szenvedett. Napi szolgálati feladatai ellátása során iratokat helyezett el az irodai kétajtós, fémlemez-szekrénybe. Az iratanyag elhelyezése közben a jobb oldali szekrényajtó a kézfejére csapódott, aminek következtében kézközépcsont-törést szenvedett.

A baleset üzemi jellegét a foglalkoztató határozatban állapította meg. A balesetet a baleseti jegyzőkönyv szerint a szekrény hibája okozta.

Az alperes a fizetési meghagyást a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény /a továbbiakban: Ebtv./ 67. § /1/ bekezdésére alapozta.

A felperes keresetében a fizetési meghagyás felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte.

Sérrelmezte, hogy a fizetési meghagyás nem tartalmazza, milyen bizonyítékokra alapozta az alperes a munkáltató megtérítési kötelezettségét. Elismerte, hogy a baleseti jegyzőkönyv 03 kód alatt a baleset okaként az eszköz hibáját jelölte meg, de - álláspontja szerint - ez a jegyzőkönyv csak egy formanyomtatványnak minősül. Vitatta, hogy a fémszekrény hibája okozta az üzemi balesetet.

Az elsőfokú munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes álláspontjával ellentétben a munkahelyi balesetről felvett jegyzőkönyvet nem csak egy formanyomtatványnak kell tekinteni, hanem olyan okirati bizonyítéknak, amely hiteles leírását adja a balesetnek, és pontosan megjelöli a baleset jellegét, és annak okát is.

A baleset okozója berendezési tárgy, nevezetesen a pánccs szekrény volt, míg a baleset okaként a berendezési tárgy hibája került megjelölésre.

A baleseti jegyzőkönyvet aláírta a felperes képviselője, az érdekképviselő képviselője, a munkavédelmi megbízott és a sértett is.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az üzemi balesetről készített jegyzőkönyv egymagában is elegendő bizonyítékul szolgált a fizetési meghagyás kibocsátásához, és az abban foglalt kötelezést jogszerűen alátámasztotta.

A munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperesnek a sérült és a munkavédelmi megbízott tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát elutasította. Ezt azzal indokolta, hogy annak, miszerint a baleset okaként megjelölt hibának a munkavédelmi megbízott a tanúvallomása során más jelentőséget tulajdonított volna, nincs a per eldöntése szempontjából jelentősége, az okirat tartalmán nem változtat; ugyanezen okból szükségtelennek találta a bíróság a sérült tanú meghallgatását is.

Megjegyezte, hogy a bizonyítás elrendelése esetén a tanúknak a baleseti jegyzőkönyvben foglaltaktól eltérő vallomása sem vezethetne annak megállapítására, hogy az alperes jogszabálysértő határozatot hozott.

Az elsőfokú munkaügyi bíróság 9. sorszámú végzésével ítéletét a jogorvoslati záradék tekintetében kijavította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság - mint másodfokú bíróság - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta; megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével a tényállást helytállóan tárta fel, és arra

alapítottnan helyénvaló érveléssel és jogi okfejtéssel hozta meg az érdemben megalapozott döntését.

A felperes fellebbezése kapcsán rámutatott arra, hogy a fellebbezés olyan érveket már nem tartalmazott, amelyeket az elsőfokú bíróság a döntés meghozatalakor ne vett volna figyelembe.

Az elsőfokú bíróság ítéletében részletes és kimerítő indokát adta annak is, hogy a felperes által indítványozott tanúk meghallgatásától miért tekintett el.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az elbíráláskor hatályos Pp. 339. §-át, 163. § /1/ bekezdését, 206. § /1/ bekezdését és az Ebtv. 67. § /1/ bekezdését, továbbá a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Mvt./ 54. § /7/ bekezdés c/ pontjában írtakat.

Előadta: tény, hogy az üzemi balesetről készített jegyzőkönyv egymagában elegendő bizonyítékul szolgálhat egy fizetési meghagyás kibocsátásához; de nem olyan esetben, amikor - figyelemmel a jegyzőkönyv további pontjaira és tartalmára, valamint egy szekrény meghibásodásának életszerűtlenségére - az ügy további tisztázást igényelt volna. Fenntartotta azon álláspontját, hogy az ügyfél jogosult az irataiban foglalt nyilatkozatai módosítására, javítására. A munkáltatói, illetve dolgozói tévedés, vagy elírás, munkavédelmi jogsértés bizonyított bekövetkezése nélkül, nem eredményezhet jogilag és ténybelileg megalapozott fizetési kötelezettséget.

A felperes tanúbizonyítási indítványa kifejezetten annak igazolását célozta, hogy a szekrény nem volt rossz, vagy hibás állapotban, a sérülés nem a munkáltató terhére róható munkavédelmi szabályszegés következményeként állt elő. Az elsőfokú eljárás során tett érdemi nyilatkozatában megjelölte, hogy mit kíván a tanú meghallgatásával bizonyítani, nevezetesen, hogy a baleset nem munkáltatói előírás megszegésével összefüggésben következett be.

Mindvégig vitatta a munkáltató felelősségét és hangsúlyozta, hogy a berendezési tárgy a rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban volt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az elsőfokú munkaügyi bíróság megfelelő alapossággal feltárta az ügyben irányadó

tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le.

Az általánosan kialakult és következetes bírói gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

Nem állapítható meg azonban a jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes; a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye. Nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére; a felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A Legfelsőbb Bíróság a perbeli iratanyag vizsgálata alapján megállapította, hogy a munkaügyi bíróság a Pp. bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályainak betartásával, a rendelkezésére állt bizonyítékok teljes körű értékelésével és mérlegelésével hozta meg ítéletét, annak indokolásában logikusan és okszerűen megokolta jogkövetkeztetését, a Pp. 221. § /1/ bekezdésének megfelelően. Indokát adta annak is, hogy a felperesi bizonyítási indítványt miért mellőzte; az első- és másodfokú bíróság e körben kialakított álláspontjával a Legfelsőbb Bíróság is egyetértett.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 25. számú állásfoglalása értelmében a társadalombiztosítási szerv a munkáltatóval szemben nem léphet fel megtérítési igénnyel, ha a balesetelhárító vagy egészségvédő óvórendszabályt, vagy óvóintézkedést kizárólag maga a balesetet szenvedett munkavállaló mulasztotta el.

Az állásfoglalás rámutat arra, hogy az óvórendszabály elmulasztása objektív jellegű; megvalósul, ha a munkáltató, vagy megbízottja a balesetelhárító, vagy egészségvédő óvórendszabályt nem tartotta meg, vagy az óvóintézkedést elmulasztotta. Ha ennek folytán - ezzel okozati összefüggésben - baleset történt, nincs jelentősége a munkáltató megtérítési kötelezettsége szempontjából annak, hogy esetlegesen maga a sérült is közrehatott a baleset bekövetkezésében.

A perben rendelkezésre állt iratanyagban foglaltak alapján hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felperes a 2004. július 27. napján kelt 4-563/2004. számú határozatával a sérült 2004. május 26-án elszenvedett balesetét szolgálati kötelemekkel összefüggőnek, a társadalombiztosítási ellátások szempontjából üzemi balesetnek minősítette. Ezen határozatának indokolásában rögzítette azt, hogy döntése meghozatalánál figyelembe vette a baleseti jegyzőkönyvben, és a balesetről készült jelentésben foglaltakat. Erre tekintettel megalapozatlannak minősíthető azon perbeli álláspontja, hogy ezek a dokumentumok - határozat, baleseti jegyzőkönyv, baleseti jelentés - nem fogadhatók el az alperesi eljárás során, azok az alperesi döntés meghozatalát nem támasztják alá.

Helytállóan utalt arra is a munkaügyi bíróság, hogy a balesetről 2004. május 28. napján készült baleseti jegyzőkönyv a baleset okaként „egyéb eszköz, szerkezet, berendezés hibáját” jelölte meg, a jegyzőkönyvet valamennyi érintett aláírta.

A felperes által a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályként hivatkozott Mvt. 54. § /7/ bekezdés c/ pontja szerint az egészséget nem veszélyeztető, és biztonságos munkavégzés érdekében a munkáltató köteles a munkavégzés körülményeihez igazodó, illetve az azzal összefüggő veszélyek figyelembevételével megfelelő munkaeszközöket biztosítani a munkavállaló részére.

A perbeli dokumentumok megfelelően alátámasztották azt, hogy a felperes - mint munkáltató - jelen esetben ezen kötelezettségének nem tett eleget, munkavédelmi szabályszegése pedig a baleset bekövetkeztével kétségtelenül ok-okozati összefüggésben állt.

Sem a közigazgatási eljárás során, sem a perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a baleset kizárólagosan a sérült magatartása miatt következett volna be.

Megjegyzi azt is a Legfelsőbb Bíróság, hogy a perbeli iratok tanúsága szerint az alperes helyszíni szemlét kezdeményezett a felperesnél annak érdekében, hogy kiderüljön, miért változott meg álláspontjuk a baleset okát illetően - a munkabaleseti jegyzőkönyvben rögzítettekhez képest. Az ügy előadója azonban telefonon közölte, hogy nem hajlandók a helyszíni szemlébe beleegyezni. Ehhez képest a felperes perbeli bizonyítási indítványai nem vezethettek olyan jogkövetkeztetés levonásához - és ezt a perben a felperes sem állította -, hogy a baleset a sérült munkavállaló hibájából, mulasztásából következett volna be.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

Az eljárás az Ebtv. 75/A. §-a szerint illetékmentes.

Budapest, 2007. október 24.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő